

[Johs. Christiansen.]

2½ Værelses Lejlighed med — jeg tror 12 Kr. aarlig. Skulde nu de Bekvemmeligheder, som Flertallet er enig i at anbefale, udvides med dem, Kommunerne her foreslaar, vilde man i aarlig Husleje formentlig nærme sig de virkelige Luksuslejligheders Prisniveau saa stærkt, at enten vilde de Mennesker, det sociale Byggeri er beregnet paa, ikke have Raad til at bo der, eller ogsaa maatte det offentlige udrede et betydeligt Huslejetilskud ud over, hvad denne Lov i øvrigt hjemler. Tanken i og Formaålet med det sociale Boligbyggeri vilde med andre Ord blive — ja, jeg fristes til at bruge Udtrykket kompromitteret, og store Dele af den Goodwill hos Befolkningen, det er lykkedes at skabe ved vor Boligpolitik gennem de sidste 12—13 Aar, vilde være forskertset.

Mit Parti — det tør jeg vist godt sige — har haft sin betydelige Andel i, at Befolkningen baade forstaar og værdsætter det sociale Boligbyggeri, og er derfor naturligvis Tilhænger af, at disse Boliger gøres saa gode og bekvemme som muligt — hvad vi ogsaa har taget Ordet for —, men vi maa tilstaa, at vort Begreb om Luksus nu ikke er helt sammenfaldende med det ærede kommunistiske Mindretals. Vi hylder med visse Forbehold endnu Sandheden i det gamle Ord om at stævne efter Evne. Heri er der, tror jeg, en folkelig Sundhed, som vi stadig bør sætte højt. Det vilde næppe blive til nogen Lykke for Befolkningen, hvis man fik Heid til at undergrave denne sunde Livsbetragtning.

Om de Forestillinger, der synes at beherske Mindretallet i Spørgsmaalet om, hvad det offentlige skal udrede i Huslejhjælp, faar man i øvrigt en god Belæring ved at gennemregne de Krav, som Mindretallet stiller gennem Ændringsforslagene Nr. 34 og 40. Det første er stillet til § 33, der omhandler Ret til Nedsættelse af mindre-bemidlede børnerige Familiers Boligafgift eller Leje. Her bibeholder Flertallet Lovforslagets Bestemmelse om, at Nedsættelsen kan andrage 30, 40, 50, 60 eller 70 pCt. af Lejen i Parcel- eller Rækkehuse, alt efter som Familien har 3, 4, 5, 6 eller 7 eller flere Børn. Er Boligafgiften eller Lejen f. Eks. 1 000 Kr., vil en Familie med 7 eller flere Børn altsaa kunne bo her for et aarligt Beløb af 300 Kr. Jeg ved ikke, hvordan man socialt skal være indstillet for at naa til den Betragtning, at det offentlige her viser et karrigt Sind.

Ikke desto mindre gør det kommunistiske Mindretal ogsaa her et Overbud, der

baade finansielt, nationaløkonomisk og moralsk er ganske uden Sammenhæng i hvert Fald med hvad jeg forstaar ved sund Fornuft. Det ene Ændringsforslag gaar ud paa, at Boligafgiften eller Lejen forlods nedsættes med 25 pCt. — altsaa forinden den procentuelle Nedsættelse, som jeg lige har omtalt, kommer til Anvendelse. Det vil med andre Ord sige, at en Familie efter Ændringsforslaget, vil kunne bo i en Lejlighed til 1 000 Kr. aarlig for en Netto-Aarsleje af 50 Kr. Men ikke nok med det. I Ændringsforslag Nr. 40 foreslaar de, at der desuden skal kunne finde en Nedsættelse Sted af Opvarmningsafgiften. Man maa dog vist kunne hævde, at Bestemmelser af denne Art hører hjemme i Forsorgsloven og ikke i en Byggeslov. Jeg finder, at Mindretallet her er inde i noget, man med et populært Udtryk kalder at give Smør paa begge Sider af Brødet.

Jeg understreger udtrykkeligt, at disse kritiske Bemærkninger over for det kommunistiske Mindretals Ændringsforslag paa ingen Maade er Udtryk for Ufølsomhed over for Mennesker, der er kommet i Trang, men jeg tror ikke, at noget Samfund, heller ikke det danske, ustraffet kan tage enhver borgerlig Forpligtelse, herunder den meget betydningsfulde selv at bidrage til Opretholdelsen af Hjem og Bolig, fra Menneskene. Dette vilde efter min Opfattelse være den daarligste Form for Opdragelse til almenmenneskelig Samfølelse og Medborgerskab, og jeg tror bestemt, at Kommunerne gør en daarlig Gerning ved at stille den Slags fuldkommen urimelige Overbud. Jeg ved ikke, om de er et Led i Bestræbelserne for at bortsprænge Grundlaget for vort Samfund, det kunde være interessant at vide, og jeg kunde have Lyst til at spørge det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen, om Ændringsforslagene skal betragtes som en Del af en saadan Hensigt.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne ligesom den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Kristen Amby) give Udtryk for det Haab, at de fornødne Byggematerialer nu snart maa kunne fremskaffes i et saadant Omfang, at det store Lovværk, der nu er sin Afslutning nær, kan blive udnyttet i fuld Udstrækning. Under denne Forudsætning kan en meget betydelig Del af det Genopbygningsarbejde, der vil være ogsaa vort Lands Opgave efter Krigen, komme i Gang og en af vore mest vigtige sociale og befolkningsmæssige Opgaver, et solidt og omfattende Boligbyggeri i By og paa Land, være paa gode Veje til at kunne løses.

Med disse Ord anbefaler jeg da mit